

GAZETA

Anul XVIII
Nr. 879
Vineri 30 dec.
1966
4 pag. 25 bani

ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Lucrările Sesiunii Marii Adunări Naționale

Intre 26-29 decembrie a.c. s-au desfășurat la Palatul Marii Adunări Naționale lucrările celei de-a VI-a Sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România — în cea de-a V-a legislatură a sa.

La lucrări au participat: Caroli Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaru, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Alexandru Moghioros, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, membrii Consiliului de Stat, numeroși invitați — membri ai C.C. al P.C.R., ai guvernului, conducători de instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai oamenilor muncii din întreprinderi și instituții bucureștene, ziaristi români și corespondenți ai presei străine. Au fost prezenți șefii misiunilor diplomatice acreditate în țara noastră.

Deputații au votat în unanimitate ordinea de zi, care a cuprins:

1. Verificarea legalității a-legerii deputaților în locurile vacante din circumscripțiile electorale nr. 15 Ocna Săgataș, regiunea Maramureș, nr. 10 Tei, orașul București, nr. 1 Oradea-Nord, regiunea Crișana.

2. Proiectul de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1967.

3. Proiectul de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat pe anul 1967.

4. Proiectul de lege privind pensiile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară.

5. Proiectul de lege cu privire la alegerea deputaților în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare.

6. Proiectele de lege pentru aprobarea decretelor cu privire la lege emise de către Consiliul de Stat de la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale.

7. Modificări în componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale.

Deputatul Maxim Berghianu, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a prezentat expunerea la proiectul de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1967. În continuare, deputatul Aurel Vișoiu, ministrul finanțelor, a prezentat expunerea la proiectul de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat pe anul 1967. Deputatul Manea Mănescu, președintele Comisiei economico-financiare, a prezentat raportul acestei comisii cu privire la proiectele de lege pentru adoptarea Planului și Bugetului de Stat pe anul 1967.

A avut loc apoi discuția generală asupra celor două proiecte de lege. După încheierea discuțiilor generale, cele două proiecte de lege au fost discutate, fiecare în parte, pe articole și supuse apoi în întregime votului secret. Marea Adunare Națională a aprobat legea pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1967, precum și legea pentru adoptarea Bugetului de Stat al Republicii Socialiste România pe anul 1967.

Din însărcinarea Consiliului de Miniștri, deputatul Petre Blajovici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a prezentat expunerea la proiectul de lege privind pensiile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară. Deputatul Ștefan Mălcu, președintele Comisiei pentru sănătate, prevenirea și asigurări sociale, a prezentat raportul comun al acestei comisii, al Comisiei economico-financiare și al Comisiei juridice cu privire la proiectul de lege supus dezbaterii. A avut loc apoi discuția generală asupra proiectului de lege.

(Continuare în pag. 4-a)

RITMURI ÎNALTE DE DEZVOLTARE

A devenit o tradiție în viața poporului român ca la sfârșitul fiecărui an să se încheie bilanțul realizărilor obținute și să se consemneze perspectivele de viitor ale dezvoltării țării pe calea socialismului și progresului. Sub conducerea încercată a partidului comunist, poporul nostru a izbutit prin muncă și luptă asiduă să facă din România o țară prosperă din punct de vedere economic, social-politic și cultural.

Socialismul dă roade bogate pe pământul patriei. Construcția industrială, amplu desfășurată în primul an al cincinalului, a îmbogățit țara cu numeroase obiective și instalații noi, realizate la nivelul tehnicii moderne, a determinat creșterea în ritm susținut a forțelor de producție, dezvoltarea viguroasă și multilaterală a întregii economii naționale. În România anul 1966, în întreaga economie s-a menținut un ritm susținut de sporire a producției materiale, au continuat transformările în structura producției și creșterea numerelor și calității a forței de muncă, s-a ridicat productivitatea muncii sociale. Nivelul realizării producției industriale planificate a depășit cu aproape 2 la sută prevederile din planul cincinal și s-a realizat un ritm anual de creștere de 11,5 la sută. Esențial este că 38 la sută din depășirea cu peste 3 miliarde lei a planului se obține la energia electrică, în metalurgie, în construcția de mașini și industria chimică, adică în ramuri hotărâtoare ale economiei naționale. Primul an al cincinalului a marcat noi realizări în promovarea susținută a tehnicii înaintate, în perfecționarea organizării întreprinderilor, preocupări de prim ordin ale partidului și guvernului, s-a întărit continutul rolului industriei ca sector conducător în economie, a sporit capacitatea sa de a contribui în măsură din ce în ce mai mare la înzestrarea producției cu mijloacele tehnice necesare dezvoltării viitoare, la valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării, de a răspunde într-un grad tot mai ridicat cerințelor unei economii moderne.

Încheierea cooperativizării agriculturii, una din cele mai mari realizări ale poporului român în opera de edificare a noului societăți, a ridicat pe o treaptă nouă, superioară, alianța muncitorească-lăzrănească, a deschis noi perspective dezvoltării producției agricole, a consolidat caracterul unitar al economiei naționale. A crescut dotarea tehnică a agriculturii, s-a lărgit mecanizarea muncilor agricole,

s-a extins aplicarea agrotehnicilor moderne. Producția agricolă a sporit simțitor anul acesta, asigurând aprovizionarea populației cu produse agro-alimentare și a industriei cu materii prime, precum și fonduri de rezervă și export. Producția agricolă globală în 1966 este cu 7,2 la sută mai mare decât prevederile planului, iar cantitatea de cereale a atins circa 13,8 milioane tone, cea mai mare producție din istoria țării. Realizările însemnate dobândite de gospodăriile agricole de stat și de cooperativele agricole de producție în creșterea producției cerealiere și animalelor demonstrează marile rezerve de care dispune agricultura socialistă românească.

Succesele din economie au stat la baza progreselor în toate celelalte domenii ale vieții sociale, în ridicarea nivelului de trai al întregului popor. Exprimind sintetic ritmul intens de creștere a producției materiale și eficiența acesteia, venitul național a sporit față de anul trecut cu circa 7 la sută. Veniturile bănești obținute de populație s-au mărit în acest an cu aproape 9 miliarde de lei față de 1965, iar salariul real cu aproximativ 5,7 la sută. S-au dat în folosință, din fondurile centralizate ale statului, peste 50.000 de apartamente. Sumele alocate pentru dezvoltarea culturii, științei, ocrotirii sănătății și prevederilor sociale, sînt, în 1966, cu aproape 2 miliarde de lei mai mari.

Școala, pirghie de bază a revoluției culturale, principal factor de cultură și civilizație, cunoaște, prin grila partidului și a statului, o amplă dezvoltare. Avînd la bază principiile științifice moderne, școala creează premise trainice pentru dezvoltarea armonioasă și multilaterală a personalității omului noului societății, în care se îmbină bogăția de cunoștințe cu înalte convingeri și deprinderi morale, interesul susținut pentru știință și cultură cu munca creatoare. Învățămîntul de cultură generală a fost permanent îmbunătățit sub raportul orientării sale științifico-ideologice și al legării sale cu viața, cu practica. Au fost înființate licee de specialitate, care vor asigura economiei cadre cu pregătire medie, alături de solicitate de cerințele unei economii moderne. Corpul profesional desfășoară o muncă susținută și exigentă pentru ca școala să răspundă la un nivel tot mai ridicat cerințelor pe care le pune etapa

(Continuare în pag. 4-a)

Miine anul se înnoiește

DUMITRU ALMAȘ

Miine anul se înnoiește. Ne așteptăm pe toți noi fapte ce se cer aduse la împlinire. Pornim cu bucurie la realizarea lor, întemeindu-ne pe tot ce s-a realizat pînă acum.

Nu-i chiar așa de ușor să scrii despre evenimentele la care participi. Nici chiar atunci cînd vrei să marchezi un final încununat de succese și să semnalezi jalioanele înnoirilor ce vin. Misiunea de cromatică al contemporaneității, dacă nu-i mai grea ca-n vremea lui Miron Costin, e totuși mult mai complexă. Faptele se succed cu copleșitoare rapiditate, iar transformările n-au simplit aspect anual, ci conținut epocal.

De aceea, ca să-mi fie mai lesne, am să-mi închipui că mă aflu sus, între ruinele dacice de la Grădiște sau Muncelului — Sarmisegetuza sau la picioarele podului lui Traian de la Turnu Severin, în Turnul Buzduganului din castelul lui Iancu de Hunedoara, în cetatea Sucevei, ori lângă bisericuța lui Ștefan Vodă de la Borzești.

Din toate aceste locuri și din multe altele, cu dragi și impres-

sionante vestigii istorice, să ne închipuim că, rotind privirea în jur, descriem acum, cînd încheiem cel de-al nouăsprezecelea an al republicii, un succint tablou sinoptic al patriei noastre.

Am străbătut un an rodnic, ca un daos la sporul general al realizărilor din anii trecuți. Prin munca devotată și înțelepțească condusă a întregului popor s-a topit mai mult oțel la Hunedoara, Reșița și Galați, s-au făcut mai multe tractoare la Brașov, s-a inaugurat hidrocentrala de pe Argeș și cea de-a douăsprezecea hidrocentrală de pe Bistrița, din impresionanta salbă din aval de Stejaru. Producția agrară s-a bucurat, în anul care a trecut, de cele mai bogate roade înfălțite în agricultura țării noastre și, înțigată și chimizată, lanurile gostaturilor și ale cooperativei agricole de producție dau garanția unei sporiri continue a cantității de produse agro-alimentare.

Întrem în noul an mai bogăți, mai puternici, mai încrezători în viitorul nostru luminos, și, acolo unde-i pline și căldură din belșug, unde-s condiții moderne de viață, se relevă și premisele cele mai eficiente pentru progresul științei, literaturii, artei, pentru dezvoltarea învățămîntului, pentru ridicarea nivelului cultural al poporului, pentru o mai bună educație a tineretului.

Am construit, în anul încheiat, numeroase săli de clasă și am deschis noi instituții de învățămînt în orașele și satele patriei. Cu mîndrie, cu bucurie care încălzeste inimile privim azi copiii patriei. Au mai crescut cu un an în vîrstă. Le-au sporit, prin strădania noastră, cunoștințele, sînt mai bine pregătiți pentru muncă, pentru viață. Îi înconjoară grija părintească a partidului, care a luat în anul trecut noi măsuri pline de înțelepciune pentru îmbunătățirea creșterii și educării lor. Îndrumată de partid, întreaga muncă a școlii tinde să răspundă tot mai deplin cerințelor timpului în care trăim, ritmurilor înalte pe care le cunoaște astăzi viața țării.

Făurim generații de tineri care-și

tubesc cu înflăcărare patria, care vor și să munească minunat pentru ea, ducînd mai departe înfăptuirile unui trecut valoros, plinditor, și marea realizări ale prezentului socialist, ca împreună să se cimenteze într-un tot organic, într-un bloc puternic al economiei și culturii noastre naționale, contribuție de preț la avuția tuturor popoarelor lumii.

Din ograda Moldovei, bijuterie artistică a trecutului, noi, cei care educăm tineretul în spiritul dragostei de patrie, privim marile construcții industriale și edilitate din Suceava și le relevăm valoarea în fața acestui tineret. Din Turnul Buzduganului, construcția cea mai înaltă a castelului lui Iancu de Hunedoara, măsurăm cu gîndul coșurile cu mult mai înalte ale uzinelor metalurgice și strălucirea orașului nou, cu armonioasa lui arhitectonică, și arătăm elevilor noștri ce minunat se conjugă trecutul și prezentul într-o indestructibilă realitate, realitatea vremii noastre socialiste. De pe dealul unde de două mii de ani străjuie monumentul de la Adam Clisi, azi noi putem mîngia cu privirea grînele Dobrogei și ale Bărăganului, podgoriile Murfatlarului, vîile și hotelurile de la Eforie și Mamaia.

Din Bastionul Croitorilor, acolo unde, în 1800, a fost martirizat Baba Novac, unul din căpitani lui Mihail Viteazul, admirăm tot ce am zidit și zidim în Cluj și în toată Valea Somșului. Din pridvorul de la Cozia ne hodinim o clipă gîndul și inima în priveliștea munților Lotrului; o clipă numai, pentru că acolo sus, la peste 1000 de metri altitudine, în anul care se înnoiește pornim construcția unei noi hidrocentrale, așa după cum, de lângă picioarele podului lui Apolodor, cuprindem cu privirea și cu inima marea efort de zăgazuire a Dunării.

Poate fi oare ceva mai grăitor, mai convingător, mai bogat în învățămînt, mai izvoritor de sentimente puternice, de dragoste pentru patrie și partid decît școala concretă a acestor marea înfăptuirii?

Da, miine anul se înnoiește și, cu fiecare an, ne înnoim și noi. Prin efortul și vrednicia întregului popor, condus de mîna sigură a partidului, se înnoiește și Republica noastră.

ÎN PAS CU ȚARA

A cunoaște țara, pămîntul pe care trăim, a cunoaște realitatea în mișcare nu este doar o cerință a dezvoltării firești, a sporirii inteligenței, bagajului nostru de cultură, ci și o condiție pentru formarea sentimentelor fundamentale, a sentimentelor patriotice. Altfel îți iubești țara dacă ai măsurat pas cu pas șantierul, uzine, mîni pitorești, dacă ai navigat pe ape ca Dunărea și Marea Neagră, dacă ai participat la elaborarea primelor șarje de oțel într-o fabrică modernă și ai văzut lansarea celor mai puternice vase construite

la Galați, dacă ai privit imensul funicular menit să transporte balastul de pe insula Banu la fîrșul fluviului și ai asistat la devierea apelor la Porțile de Fier, dacă ai fost de față la punerea pietrei de fundament la cel mai mare viaduct din țară, cel ce străbate balta Cătușa pentru a uni orașul lui Cuza Vodă și plutoul siderurgic, dacă ai văzut cu ochii cum se retrag apele Brașovului eliberînd o moșie fecundă, dacă ai privit cum se asociază vechilor cetăți medievale — care au apărut acest popor și l-au făcut țara —

cetățile industriei moderne, care dau puterea și vîlaga acestor timpuri.

În documentele de partid se arată că trecerea de la o etapă la alta ne cere să sesizăm fenomene necunoscute încă în țara noastră. Se arată că pregătirea cadrelor pentru prelucrarea unui inventar industrial de mare tehnicitate nu este un lucru simplu și că omul trebuie format, încă din primii ani de școală, pentru lumea în care va avea de muncit, în care își va desfășura viața și activitatea. Există o psihologie a omului modern,

a omului angajat în activități foarte pretențioase, de mare precizie, care necesită o bună cunoaștere a forțelor naturii, o asimilare continuă a noului, o acordare a cunoștințelor vechi la tot ce se face și se descoperă în țară sau altundeva. Mîntea trează, capabilă de asimilări, aptă pentru înțelegerea noilor fenomene nu se realizează fără o instruire sistematică, fără o sedimentare treptată.

Odată ce se înțelegea prin

TRAIAN FILIP

(Continuare în pag. 4-a)

La mulți ani!

PROIECTE • PROIECTE

EDITURI

Redacția de pedagogie a Editurii didactice și pedagogice și-a orientat tematică spre problemele centrale ale pedagogiei contemporane, cit și spre valorificarea tradiției aite de bogate a școlii românești. Se apropie termenul intrării în circuitul editorial a unui amplu tratat de pedagogie practică, la a cărui alcătuire lucrează intens un colectiv de specialiști eminenți din întreaga țară. Se află într-o fază înaintată de lucru volumul „Studii de pedagogie cibernetică și instruire programată”, elaborat de un colectiv al Institutului de științe pedagogice, ca și volumul intitulat „Studii de didactică experimentală”. Vor apărea de asemenea în anul 1967 volumul III al lucrării „Din istoria pedagogiei românești” de I. Popescu-Teiușan, Gh. Dumitrescu, V. Popoană și alții, precum și monografia „Societatea pentru învățarea poporului român” de M. Ștefan. Vor străni desigur interesul cadrelor didactice lucrări cum sînt „Cauze ale rămîinerii în urmă la învățatură: prevenirea și combaterea lor” de V. Radușan, sau „Organizarea regimului de viață în familiile cu mai mulți copii” de Mihai Ghivirgiu. Vor apărea cîteva metodici de predare a diverselor discipline, cum este „Metodica predării matematicii în liceu” de Eugen Rusu. Sînt de asemenea în proces de elaborare o serie de lucrări referitoare la cele mai moderne metode de cercetare pedagogică, la creșterea eficienței educative și instructive a învățămîntului.

*

Cadrelor didactice le este adresată și o bună parte a producției Editurii științifice. Colecția „Mica enciclopedie” va însuma în 1967 lucrări de informare științifică în domeniile cele mai variate ale științelor exacte: „De la structura atomului la reacțiile chimice” de prof. Al. Balaban, „Familia halogenilor” de prof. O. Rabeja, „Fosforul — un element surprinzător” de D. Radu și A. Wohl, „Aluminiul — metalul secolului XX” de E. Dumitrescu, „Magnetismul” de M. Rosemberg, „Dialoguri despre matematică” de A. Renyi, „Originea, semnificația și evoluția noțiunilor de bază ale analizei matematice” de S. Marcus etc. Lucrări de informare științifică utile cadrelor didactice vor fi și „De la înmăltuire la integrală” și „De la punct la a patra dimensiune” de Colerus (traducere din germană), „O planetă numită Pământ”, de George Gamow, și altele.

În colecția „Popoare, culturi, civilizații” vor apărea „Dacia” de Vasile Pîrvan și „Hititiții” de M. Riemschneider, care vor fi urmate de alte lucrări consacrate civilizațiilor vechi.

Un loc important îl vor ocupa lucrările de valorificare a moștenirii științifice românești din trecut. Vor apărea monografiile și volume de antologie însoțite de studii introductive, printre care „Simion Bărnuțiu” de R. Pantazi, „A.D. Xenopol, Scrieri Alesse”, „P. P. Negulescu, Pașini alesse”, „Dimitrie Onciul” de A. Sacerdoteanu, „Grigore Ureche” și „Miron Costin” de Liviu Onu, „S. Mehedinți — Viața și opera”, „C. Brătutescu — Opera geografică”.

În încheiere, putem menționa apariția în 1967 a unor manuale pentru studiul limbilor germană și italiană, a unui manual de conversație în limba franceză, a dicționarilor român-francez, român-italian, german-român și român-german, spaniol-român și român-spaniol.

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE

Ultimei ani au cunoscut, după cum se știe, o accentuată dezvoltare a cercetărilor în domeniul pedagogic. Tot mai mulți învățători și profesori experimentează căi noi de realizare a sarcinilor instructive și educației, studiază problemele actuale ale procesului de învățămînt. O discuție pe care am purtat-o recent cu prof. doctor docent Stancu Stoian, membru corespondent al Academiei, directorul Institutului de științe pedagogice, ne-a arătat că toamla de la această realitate a pornit și Institutul în planificarea activității sale pe anul viitor.

Pe primul plan al preocupărilor noastre — ne-a spus prof. Stancu Stoian — se va afla organizarea unor acțiuni menite să apropie mai mult activitatea Institutului de cercetarea științifică desfășurată de membrii corpului didactic care lucrează în mod nemijlocit la catedră. O asemenea acțiune va fi îndeosebi sesunea de comunicări organizată de institut, la care vor participa și cadrele didactice evidențiate la sesiunile de comunicări ce au avut loc recent în toate regiunile țării. Alăturându-ne forțele și capacitățile de cercetare existente în școli, vom putea extinde și întări mult baza cercetărilor de pedagogie asupra problemelor esențiale și de mare actualitate ale învățămîntului. În mod special aceasta ne va permite să conturăm soluții în domeniul muncii de educare a tineretului, în care, după cum se știe, studiile s-au desfășurat în ultimul timp pe planuri multiple — educația în școală, rolul educativ al organizațiilor U.T.C., conținutul și noile forme ale activității cu pionierii — ca și în domeniul didacticii, pentru determinarea metodelor de predare în condițiile existenței unei cantități mereu crescînde de informații.

Se va realiza totodată, în anul viitor, o mai strînsă legătură a cercetărilor în domeniul pedagogic propriu-zis cu cercetările din celelalte domenii care vizează educația tineretului. Astfel, o serie de probleme ale formării tinerii generații vor fi abordate în comun, din unghiuri diferite, de cercetători cu multiple specialități — pedagogie, psihologie, sociologie, medicină etc. Strînsa colaborare între acești cercetători, schimbul de păreri și comunicarea unor rezultate obținute pe parcursul efectuării studiilor constituie un element de o deosebită forță dinamică.

În funcție de felul cum s-au conturat cercetările din anul care se încheie, considerăm că în 1967 vom putea face un serios pas înainte pe linia fundamentării experimentale și cristalizării punctului de vedere al pedagogiei românești în domeniul învățămîntului programat și, în mod special, în privința posibilităților acestuia de a contribui la dezvoltarea gândirii creatoare a elevilor. De altfel, o serie de concluzii la care au ajuns cercetătorii noștri în acest domeniu vor parveni, prin intermediul publicațiilor pedagogice și ai unei culgeri de studii la cunoștința corpului profesoral.

Sperăm, de asemenea, că cercetătorii noștri în domeniul didacticii vor înregistra realizări în elaborarea unor metodici ale utilizării mijloacelor tehnice audio-vizuale moderne în procesul instructiv-educativ.

Toate secțiile și sectoarele Institutului, toți lucrătorii săi, pășesc în noul an cu hotărîrea de a-și închina întreaga capacitate de muncă desfășurării cu succes a cercetărilor fundamentale și aplicative, menite să înalțe prestigiul învățămîntului românesc.

I. M. D.

La întrebarea noastră: „Ce produse de o construcție modernă veți pune la dispoziția școlilor în anul 1967?” tov. Vasile Ionescu, inginerul șef al Întreprinderii de material didactic, ne-a răspuns în primul rînd printr-o demonstrație practică. Ne-a prezentat un aparat de dimensiunile unui radio-receptor, cu carcasa transparentă, în interiorul căruia se pot vedea lămpi, un condensator, precum și cîteva anexe de o construcție oarecum neobișnuită. Punînd în funcție aparatul, ne-a atras atenția asupra uneia din piesele pe care noi le considerăm anexe și în care a apărut, din senin, o minusculă firînță artizană. În fapt un efect foarte clar al ultrasunetelor. Într-adevăr aparatul este un generator de ultrasunete, care se va afla în școli începînd din anul 1967.

Am dori să ne semnalăm și alte produse ale căror serial zero și unu își vor face apariția în școli în cursul anului viitor.

Profesorii de specialitate vor fi desigur bucuroși să afle că le vom pune la dispoziție generatoare de ton cu frecvență variabilă, panouri cu termistori și panouri cu fotodiodi, care vor permite efectuarea unor experiențe cu privire la cîteva dintre cele mai interesante capitole ale fizicii moderne.

Ce alte preocupări ale I.M.D. sînt de natură să se reperceze pozitiv pe planul dotării școlilor cu material didactic perfecționat?

Printre multiplele măsuri pe care le vom lua în 1967 în vederea ridicării nivelului calitativ al producției întreprinderii noastre menționăm faptul că aproximativ 15 la sută din produsele fabricate de noi, cuprinzînd cîteva dintre cele mai solicitate sortimente, vor beneficia în noul an de îmbunătățiri funcționale și constructive. Printre acestea se numără de pildă trusa de optică-fizică și trusele de corpuri geometrice pentru școlile generale și pentru licee. Ne propunem să studiem economicitatea fabricării unor produse în serie mare, ceea ce ar atrage după sine posibilitatea realizării unui flux tehnologic cu caracter industrial, ridicarea și omogenizarea indicilor calitativi ai produselor și, bineînțeles, scăderea prețului.

Ce ne puteți spune despre aparatele care vor prinde contur în atelierul de prototipuri în cursul anului 1967?

Referindu-mă mai ales la acele produse care dorim să reprezentăm cit mai edificator „marca fabricii” voi menționa apariția în atelierul nostru de prototipuri a oscilografului catodic, aparat ce va căpăta desigur o largă utilizare în licee, familiarizîndu-l pe elevi cu tehnicile moderne de lucru din laboratoarele de cercetare științifică și din laboratoarele întreprinderilor industriale moderne. Oscilografii catodici pe care ne propunem să-i construim va dispune de un tub cinescop cu diametrul de 60 de mm. și va avea pereții laterali din stîlplex, astfel încît să se poată vedea construcția interioară. Cu ajutorul lui vor putea fi puse în evidență diferite tensiuni electrice în forme sinusoidale, de dinte de ferăstrău etc.

Țin să menționez — a spus în încheiere inginerul șef al I.M.D. — că în noul an ne vom strădui să valorificăm toate posibilitățile pentru a stringe legătura între întreprinderea noastră și școli în scopul dotării acestora din urmă cu material didactic la nivelul cerințelor actuale ale învățămîntului.

RADIO

ȘI TELEVIZIUNE

Aproape 40 de emisiuni radiofonice se vor adresa săptămînal, în anul 1967, copiilor și tineretului școlar.

Două dintre noile emisiuni au drept scop educarea patriotică a tinerii generații. Este vorba de ciclurile „File de legendă” — care va evoca, prin mijloacele scenariului radiofonic, cele mai semnificative legende istorice ale poporului nostru — și „Fapte din istorie” care va evidenția, pe baza documentelor, a cercetărilor istorice și arheologice, a scrierilor croniclelor, lupta de veacuri a poporului nostru pentru libertate națională și socială, continuitatea și unitatea sa, contribuția sa la progresul material și spiritual al omenirii.

Vor crește în volum și se vor diversifica din punct de vedere tematic emisiunile adresate pionierilor, emisiunile științifice, literare, muzicale și teatrale pentru copii. În același timp, în anul 1967 se vor lansa și o serie de concursuri în rîndurile copiilor. Peste cîteva zile se vor anunța condițiile de participare la concursul „Meserii de jucării”, deschis pionierilor și școlărilor din clasele I-IV, și la concursul „Cea mai frumoasă scrisoare”, adresat elevilor din clasele V-VIII.

Micii auditori vor putea asculta chiar din prima zi a anului 1967 scenariul radiofonic „Un om de zăpadă, un derdeluș și săniuța supersonică”. La reprezentarea scenariului va asista un numeros public, alcătuit din copii, care va interveni în desfășurarea acțiunii. Asemenea spectacole radiofonice cu public se vor bucura de o atenție sporită, atrăgînd în sfera lor și poezia și cîntecul.

Anul viitor va aduce și micilor telespectatori programe mai bogate, care vor cuprinde tot universul copilăriei, al adolescenței, cu multiple și variate sale preocupări. „Studiul pionierilor”, emisiune începută în ultimele luni ale acestui an, își va amplifica și îmbogăți activitatea cu o seamă de noi rubrici. Vor fi inaugurate două emisiuni noi: „Pasărea măiastră” — o emisiune magazin — și „Două școli, două echipe”, care va fi realizată în genul dialogurilor la distanță. Începînd cu anul viitor micii telespectatori vor putea urmări și primul serial istoric românesc, intitulat „Cosmin, fiul zimbrului”, de Mircea Ștefănescu.

Deosebit de atractiv și interesant va fi „Almanahul de știință și tehnică pentru pionieri și școlari”, în cadrul căruia se vor prezenta noutăți științifice, probleme distractive, interesante experiențe de laborator. Pentru pionierii și școlarii care îndrăgesc în mod deosebit literatura, televiziunea va realiza în anul viitor o revistă literară, în cadrul căreia ucenicii în ale scrisului își vor citi producțiile, se vor întîlni cu scriitorii, vor participa la discuții pe marginea unor creații poetice.

Nu au fost uitați nici elevii din clasele IX-XI. Pentru ei se vor organiza, între altele trei noi cicluri de emisiuni: „Școli și tradiții”, „Peceți și file îngălbenite” și „România pitorească 1967”. Vor continua, de asemenea, emisiunile menite să contribuie la educarea estetică a elevilor prin dezbaterile unor probleme din domeniul muzicii, picturii, folclorului, ca și emisiunea „Clubul tineretii”, care va pune în discuție probleme ale adolescenței.

FILME

În sala obscură, singurul punct mai luminos e pinza spre care sînt ațintii toți ochii celor din bănci. S-a lăsat lîmbea deplină care precede momentul începerii proiectiei. Încă o secundă, în care se controlează dacă totul, absolut totul e pus la punct și pe ecran pornesc să se succedă primele secvențe.

E un spectacol cinematografic? Nu. Este o lecție obișnuită, într-o școală obișnuită. O lecție de fizică sau de chimie, de științe naturale, de istorie sau de literatură. Pentru toate, studiourile noastre cinematografice pregătesc materiale folosite cu un deosebit interes de profesori și primate cu preferință de elevi pentru caracterul lor plastic, sugestiv, atrăgător.

Ne-am informat, la studioul „Alexandru Sahia”, ce filme didactice vor intra în producție în anul viitor. Am aflat astfel că va fi pus la dispoziția școlilor filmul „Produceți din acetilenă” (partea a II-a), care va completa ciclul de filme despre chimizarea gazului metan. Tot pentru lecțiile de chimie se pregătesc filmele „Produce cloroxidice” și „Electronica în gaze” (abstina din urmă colorat), „Biocenoza a-pelor dulci” va continua un film realizat anul trecut, care trata despre biocenoza de stepă și, împreună cu „Originea mamiferelor”, va ilustra cîteva importante lecții de biologie. La dispoziția profesorilor de desen va sta filmul „Desenul și pictura după natură”.

Nu numai la lecții, dar și la orele de dirigenție profesorii vor putea folosi mai larg filmul în anul 1967. Printre altele, la dispoziția profesorilor dirigenți va sta filmul „Ce profesie să ne alegem”, care face parte dintr-un ciclu ce-și propune să prezinte frumusețea și specificul unor meserii din domeniul metalurgiei, venind astfel în sprijinul orientării profesionale a elevilor.

În afară de aceste filme cu caracter strict didactic, studioul „Alexandru Sahia” va realiza și o serie de filme de știință popularizată care, folosite în școală, vor putea contribui din plin la instruirea și educarea tineretului. Printre acestea se numără documentarele „Din taințele muzeelor”, „Găteala capului” — un film etnografic care va ilustra tradiția și semnificația găteții capului la țărâncile noastre de-a lungul anilor — „Tinjava”, tot un film etnografic, care vorbește despre un străvechi obicei legat de semănatul cîmpului, „Lotus Termalis”, care prezintă un monument al naturii aflat la băile Victoria, lângă Oradea, „Ejemere” — un film despre biologia insectelor și planșelor ejemere, „Sala cu 5000 de matematicieni”, care va demonstra principiile de funcționare a mașinilor electronice de calcul și utilitatea lor practică, sau „Brevet de invenție”, care va vorbi despre un vechi document descoperit la Sibiu în legătură cu tehnica de construcție a rachetelor.

Adăugîndu-se celor existente, aceste filme vor constitui un auxiliar prețios în procesul instructiv-educativ.

LEGEA PENSILOR

Noua lege a pensilor aprobată zilele acestea de Marea Adunare Națională reprezintă o expresie vie a grijii partidului și statului nostru față de oamenii muncii, față de cei care și-au dat contribuția pentru prosperitatea societății noastre socialiste. Prevederile noi legi dau fiecăruia siguranța că la bătrînețe se va bucura de un trai demn, de o viață liniștită, lipsită de griji materiale.

Exprimînd elocvent democratismul ce caracterizează orînduirea noastră socialistă, noua lege a pensilor a fost supusă, sub formă de proiect, timp de peste două luni dezbaterii publice. S-a vădit astfel de dată mai mult ca în toate problemele fundamentale, fie că privesc dezvoltarea economiei, științei și culturii, fie că sînt legate nemijlocit de ridicarea condițiilor de viață ale celor ce muncesc, partidul se consultă cu masele, le cere părerea în vederea unei cit mai bune rezolvări.

În cele peste 11.000 de adunări organizate de sindicate, cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid în întreprinderi, instituții și cartiere, în vederea discutării proiectului noi legi a pensilor, adunări la care au participat peste 570.000 de salariați și pensionari, au luat cuvîntul aproape 72.000 de persoane, printre care numeroși învățători și profesori. În cuvintele lor, în mîile de scrisori adresate conducătorilor partidului, organelor centrale, presei, radio-ului și televiziunii, oameții muncii și-au exprimat aprobarea unanimă față de prevederile noii reglementări, bucuria și recunoștința pentru grija deosebită pe care partidul și statul o acordă îmbunătățirii permanente a condițiilor de viață ale pensionarilor și famili-

lor lor. Cu această ocazie s-au făcut și peste 30.000 de propuneri cu privire la îmbunătățirea prevederilor proiectului noi legi a pensilor.

Așa cum a arătat tovarășul Petre Blajovici, vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, în raportul prezentat Marii Adunări Naționale în legătură cu proiectul de lege privind pensile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară, a-celce propuneri care au fost găsite întemeiate au fost incluse în prevederile noii reglementări. Astfel, după cum se știe, proiectul noi legi stabilea limita de vîrstă pentru pensionare la bărbați 62 ani, iar la femei 57 ani, pe considerentul creșterii duratei medii de vîrstă — ca urmare a îmbunătățirii condițiilor de viață și a stării de sănătate — precum și pe considerentul cerințelor de cadre calificate și cu experiență pentru economie, cit și al dorinței exprimate de numeroși salariați de a continua activitatea și după împlinirea vârstei de pensionare. Alături de menținerea acestor prevederi, la propunerile venite din masă, în forma definitivă a legii pensilor se stabilește că la cerere pot să fie pensionați pentru limita de vîrstă bărbații la 60 de ani și femeile la 55 de ani. Acest coecctiv, la legea pensilor s-a adus pentru motivul că pe măsura înaintării în vîrstă apare o diferențiere mai accentuată a capacității de muncă de la un om la altul. Menționăm că unitatea nu poate cere pensionarea salariaților decît la împlinirea vârstei de 62 de ani la bărbați și 57 de ani la femei. De asemenea, rămîne valabilă prevederea că unitățile nu pot cere pensionarea cadrelor din învățămîntul superior și de cercetare decît la împlinirea vârstei de

65 de ani bărbații și 60 de ani femeile.

Mergîndu-se pe linia traducerii în viață a măsurilor privind consolidarea familiilor, stimularea natalității și ocrotirea mamei și a copilului, au fost aduse, — la propunerea femeilor salariate — o serie de îmbunătățiri prevederilor referitoare la pensionarea angajaților, în sensul că se reduce vîrstă de pensionare cu un an pentru femeile care au născut și au crescut 3 copii pînă la vîrstă de 10 ani, cu doi ani pentru cele cu 4 copii și cu 3 ani pentru cele cu 5 sau mai mulți copii. Totodată, noua lege prevede că timpul lucrat de femeile mame cu jumătate de normă, pe perioada cit cresc copiii pînă la vîrstă de 7 ani, se consideră la pensionare ca normă întreagă.

Pe baza propunerilor venite din masă au fost aduse unele îmbunătățiri și modulul de acordare a pensilor de invaliditate. Astfel, se va acorda pensia de invaliditate în cazul îmbolnăvirii de T.B.C. fără condiție de vechime în muncă, a-c această boală asimilîndu-se cu boala profesională. Se va acorda sporul pentru continuitate în aceeași unitate și în cazul pensilor pentru invaliditate. Se stabilesc condiții de vechime în muncă mai reduse pentru femei decît pentru bărbați. Avînd în vedere că absolvenții învățămîntului superior se încadrează în muncă la vîrstă mai înaintată (24-25 de ani), se prevede condiție mai redusă și pentru aceștia în cazul pensionării de invaliditate. Pentru ca pensionarea de invaliditate să reflecte și mai mult umanismul orînduirii noastre socialiste, se prevede acordarea unui procent mai mare pentru stabilirea pensiei de

invaliditate gradul III de 60 la sută din pensia de gradul I în loc de 55 la sută cit s-a prevăzută în proiectul de lege inițial. De asemenea, dată fiind necesitatea de îngrijire, se prevede acordarea indemnizației de îngrijire de 300 lei pentru toți pensionarii de invaliditate gradul I, indiferent de cauza invalidității.

O altă prevedere, care vine să rezolve mai multe propuneri făcute și de cadrele didactice, este aceea de a se da celor care continuă să muncească după pensionare posibilitatea de a-și putea recalcula pensia la salariul din perioada de după pensionare — în cazul cînd lucrează în astfel de condiții cel puțin 3 ani.

Avînd în vedere propunerile formulate de unii oameni ai muncii, s-a prevăzută acordarea pensiei suplimentare în procent de 16 la sută celor care au contribuit la constituirea fondului pentru acordarea a-cesiei pensii (2 la sută din salariu) o perioadă de peste 20 de ani, în timp ce în proiectul inițial se prevedea 14 la sută la perioada de contribuție de peste 10 ani.

Îată numai cîteva din îmbunătățirile aduse noi legi de pensii pe baza propunerilor venite din masă. Dacă se are în vedere că însuși noul sistem de pensionare este rodul unei munci colective, al unor studii efectuate pe baza analizei situației social-economice a masei largi de oameni ai muncii, se poate afirma că noua lege a pensilor este opera maselor conduse de partid.

ION PETRUȘCU
șeful sectorului de Asigurări
Sociale al Consiliului Central al
U.G.S.R.

Vitiori profesori astăzi studenți la Institutul pedagogic din Brașov — la studiu în bibliotecă

ORIZONTURILE ANULUI 1967

„Instruirea și educarea copiilor este o problemă de cea mai mare însemnătate pentru viitorul națiunii noastre. În școli învață azi generațiile care vor duce mai departe făclia progresului material și spiritual al României, cei ce vor desăvîrși înfăptuirea țelurilor cărora își consacră azi forțele și energia întregului nostru popor. Asigurarea condițiilor care să permită copiilor patriei — cel mai prețios capital al poporului — să-și formeze o cultură bogată și profundă, să-și însușească știința și tehnica cea mai înaintată, să crească în spiritul nobililor idei ale patriotisimului socialist, ale comunismului, este o îndatorire primordială a partidului și statului nostru, a întregii societăți”.

(Din cuvîntul rostit de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Constituirea de constituire a Consiliului Național al Organizației pionierilor).

Oamenii raportează la elementul timp tot ceea ce fac, ceea ce au făcut sau ceea ce vor face. Este intrinsecă o întrecere între această mensesime a existenței materiale și sprintențea energiei omenești. Dacă întâmpinăm cu explozii artificiale, cu oșpețe, cu surle și bițe virtele eternului Cronos, avem pentru a ne sărbători vitorile trecute, ca și proiectele victoriilor viitoare ale acestor grandioase întreceri. Ieșim de mare dată învingători pentru că punem de cea formidabilă și a umanității pe care o născădă din nou, reproducându-se mereu într-o ipostază surioasă, produce miracole.

Pentru perpetua și permanenta creștere, pentru neîncetata culă a spiritului s-au creat mîile grădini ale instituțiilor științifice. Cercetînd potențialul energie al acestor imense și de domenii, avem, în parte, adă a succeselor noastre

esențialul nr. 1 — fesorii

„Vedea cu ochii, însă nu vedeau cu ei; vedeau auz, dar n-auzeau; vedeau mișcare, dar nu simțeau; vedeau viață, dar nu trăiau.”

(Schil, „Prometeu încătușat”)

Totalul corpului profesional al întregii Republici depășește cifra de 195.000. Deci, în bălăia pe care o vom redeschide pe frontul dezvoltării spirituale o dată cu prima secundă a anului 1967, dispunem în primul rînd de acest detașament uriaș. Dar să nu ne rezumăm la superficiala evaluări cantitative. Pentru că mai importantă sau cel puțin tot atît de importantă ca valoarea cifrică este cea calitativă.

Pentru a înțelege configurația lorică a acestei forțe este indicativ să o privim în evoluție. Cu douăzeci de ani în urmă, întreprinzind o radiografie a condiției intelectuale în societatea burgheză, Camil Petrescu disocia două categorii de purtători ai acestui nobil titlu și blama, în al său „statut al muncii intelectuale”, obținutarea care ignoră pe creator, recunoscînd doar funcția utilitaristă. Ar fi de prisos să arătăm că socialismul a ierarhizat după ordinea convenită valorile din acest domeniu. Este o evoluție care derurge firesc și organic din însăși esența societății noastre. Fenomenul deosebit, care surprinde și uimește — deși reprezintă de fapt, în egală măsură, un derivat obiectiv al aceleiași esențe — este apariția din ce în ce mai strînsă, pînă la interferență și suprapunere, dintre funcția creatoare și cea utilitaristă. Clinicianul, inginerul de uzină, profesorul este din ce în ce mai puțin simplu clinician, inginer sau profesor și din ce în ce mai mult un savant, un inventator, un cercetător.

Dar să ne limităm numai la corpul profesional.

Din aproximativ 200 de profesori care au răspuns la o

anchetă efectuată recent în regiunea Bacău, 134 sint angajați în cercetarea științifică sau manifestă preocupări pentru ea.

La întrebarea oficială: „ocupația dumneavoastră?” profesorul Constantin Borș, de la Liceul nr. 2 din Piatra Neamț, de exemplu, răspunde simplu: „profesor”. Dar ar putea răspunde tot așa de bine: „cercetător”. Tot mai mulți din cei care dau un răspuns identic la aceeași întrebare sînt totodată cercetători care descoperă noi urme ale trecutului pe teritoriul patriei, investighează posibilitatea introducerii noțiunilor de algebra la clasele mici, alcătuiesc monografiile istorice, geografice sau economice. Numărul lor este, pe perimetrul republican, de ordinul miilor. De pînă în condiția de simplu intermediar între știință și elevi, fiecare dintre ei tinde să devină un creator. Este inutil să mai arătăm în ce constă beneficiul generațiilor de copii cărora li se oferă, în locul unor „funcționari didactici”, profesori investiți cu o astfel de calitate.

Cîndva, despre profesori se spunea că sînt figuri tipice de intelectuali apatici, suferind de ataxie, caracterizați prin frica de acțiune a omului lipsit de energie, prin teama de răspundere a intelectualului prea lucid și prea mult preocupat de urmările faptelor lui.

La Liceul nr. 1 din Tirgoviște există o profesoară cu numele Maria Niculescu Panait Ghimpu. Această profesoară, pentru care elipele sînt prea scurte și prea pline, este un excelent pedagog, un om de o profundă cultură, o competență conducătoare a comisiei metodice a dirigintilor, o meritorie colaboratoare a Societății de științe istorice și filologice. Această profesoară, angajată cu pasiune în activitatea școlii, vădește, așa cum spun toți cei care o cunosc, o nestînsă „sete de muncă” și ea ea sînt, în școlile noastre, nenumărați învățători și profesori.

„Setea de muncă” și „frica de acțiune”! Nu se prea potrivește... Ce legătură ar putea să aibă profesorul de astăzi cu apatia?

Am văzut muncind și am ascultat vorbind un mare număr de oameni ai școlii. Mărturisesc că n-am avut prilejul să observ la ei teama de răspundere a intelectualului prea lucid. Luciditate, da! Pentru că își subordonează faptele unor obiective foarte precise, pentru că acțiunile lor sînt filtrate prin sita rațiunii și converg spre un scop bine determinat. Dar ezitare, îndoială, incertitudine, nu.

Dacă ținem cu tot dinadinsul să punem o etichetă intelectualului profesor, se cuvine să plecăm de la o cu totul altă premisă. Într-un studiu despre Malraux, Gaetan Picon considera că eroul acestuia este un om „abstras de tot ce nu e cel mai bun din el”. E discutabil dacă acesta este adevărul în ceea ce li privește pe eroii lui Malraux. Mi se pare însă că formularea este excelentă pentru a zugrăvi idealul de autoperfecțiune către care tinde un profesor. Nu este vorba de o întimplătoare dorință individuală, ci de o comandament social, de exigența profesiei însăși. Viitorul solicită astfel de oameni perfecți, iar profesia profesorului este aceea de

a-l pregăti. Pentru a-i putea pregăti, i se cere lui însuși să tindă spre perfecțiune.

Itinerare spre trezoreria umanității

„In tinerețe m-a muncit figura lui Faust. De cite ori m-am căzînt s-o prînd!”

Mă simțeam în stare să creez un Faust întinerit”. (Eminescu, pagină de manuscris)

Profesorii sînt chemați să lucreze într-unul din cele mai vaste domenii ale spiritului — cunoașterea. Iar armele lor de luptă sînt mijloacele prin care aduc cunoașterea mai aproape, prin care fac mai rapidă și mai precisă călătoria în domeniile ei. „Prima frumusețe este frumusețea naturii”, spunea Hegel. Cunoscută, înțeleasă și supusă de către om, această frumusețe a căpătat străluciri diamantine. Veac după veac oamenii a adunat prin cunoaștere, de pe întinsele cîmpii ale naturii, pietrele prețioase ale științelor. S-a strîns astfel un imens tezaur în al cărui labirint fiecare generație trebuie să învețe a se orienta cît mai grabnic, pentru a-l îmbogăți, la rîndul ei, cu partea sa de contribuție.

Anul care începe se va caracteriza prin tendința accentuată de a situa pe o bază profund științifică căile de acces ale elevilor către aceste vaste comori ale umanității.

Institutul de științe pedagogice întreprinde în momentul de față o selecție a metodelor de predare în condițiile existenței unei cantități mereu crescînde de informații. O primă direcție a acestor cercetări se referă la integrarea cît mai timpurie a logicii didactice în logica științelor respective. A doua direcție se referă la formarea și dezvoltarea capacităților intelectuale ale elevilor în cadrul predării cunoștințelor. În mod deosebit cercetătorii se ocupă de modernizarea predării matematicii și fizicii și de determinarea potențelor instruirii programate ca metodă de dezvoltare a capacităților intelectuale, urmînd algoritimizarea cît mai multor procese ale învățării, introducerea modelării în predare etc.

Receptînd prin canale largi sufletul robust al înnoirilor, respingînd formele închistate, goale, profesorii apelează la serviciile psihologiei, ale logicii, ale sociologiei, ale matematicii și fizicii pentru a facilita drumul elevilor prin labirintul cunoașterii.

Sînt cunoscute lecțiile calde, convingătoare, pline de sevă ale profesorei Maria Vasilescu, de la Liceul nr. 35 din Capitală — să înălțăm din acțiunile noastre educative orice manifestare de formalism. A educa înseamnă a reuși să faci să vibreze un ce anume profund în sufletul elevilor. Vorbînd în „Fragmente autobiografice” despre o iarnă petrecută pe malul Oltului, Octavian Goga amintește de o minunăție zi în care a simțit că există un trecut românesc „care vorbește prin poveștile lui” și că se află „în fața tîmbei de familie, a misterului de leagăn al acestui popor”. Abia atunci cînd prin abilitate și pricepere pedagogică reușe să-l fac pe elev să trăiască astfel de momente pot considera că o acțiune educativă a fost cu adevărat eficientă.

ou-Vilcea sau experiențele realizate de profesorul Marcel Saraș în laboratorul de lingvistică al Liceului „Ion Neulcuț” din Capitală, un fel de uzină modernă de învățat limbi străine.

Aceste exemple sînt reflexul unei orientări de masă. Nenumărați oameni ai școlii încearcă, în proporții mai îndrăznețe sau mai modeste, formule și mijloace noi, responsabilizînd exigențelor contemporaneității. Este o evoluție naturală, decurgînd din sensul evoluției întregii noastre societăți și slujind această evoluție. În orientarea spre inovație nu înseamnă deloc ignorarea învățămintelor trecutului. Dimpotrivă, ea se suadează cu preocuparea pentru cunoașterea acestora nu numai dintr-un interes strict informativ, ci pentru a extrage din ele experiența de cea mai înaltă substanță. „Letopisești, spune cronicarul, nu sîntu numai să le citească omul, să știe ce au fost în vremurile trecute, ce mai multu să fie de învățătura, ce este bine și ce este rău și de ce să se ferească și ce va urma hie cine...”

Spre marile piscuri ale condiției umane

Dintr-o cultură oarecum complexă, rămîne ceva în gîoacea sufletului, complicat în curbe variate. (T. Arghezi, Lotar)

Ultimul punct către care converg toate acțiunile formative ale profesorilor se circumscrie de asemenea în sfera potențialului prin forța lui de mobilizare. „Ultimul punct” este un fel de a vorbi, pentru că acest ultim punct prezintă marile piscuri ale condiției umane, un ideal spre atingerea căruia vom tinde mereu.

Socialismul a creat o rampă de lansare către acest ideal. Societatea socialistă solicită perfecționarea omului pe măsura exigențelor evoluției sale. Viitoarele generații vor fi mai bune decît generația noastră. Iar școlile sînt chemate să aducă cea mai largă parte de contribuție la desăvîrșirea acestui proces. Cu ce rezerve de energie se angajează profesorii pe această linie acum, în al șaptelea an din cel de al șaptelea deceniu?

Prof. Gherghița Borza din comuna Fălcoi, raionul Caraș-Severin, consideră că esențial este „să-î învățăm pe elevi înțelegînd”. „Să-î învățăm să fie sensibili”, spune profesora Angela Dumitrescu din comuna Vădăstrița, raionul Corabia.

Înțelepciunea și sensibilitatea, rațiunea și sufletul sînt cele două mari însușiri care au constituit din todeauna forța marilor personalități. Dar în ce direcție sînt orientate aceste mari însușiri? Pentru a afla răspuns la această întrebare este suficient să ne întoarcem înapoi numai cu cîteva săptămîni și să ne reamintim dezbaterile purtate de profesori la constituirea de constituire a Organizației pionierilor. S-a vorbit atunci acolo, despre hărnicie, despre entuziasm, despre devotamentul față de patrie, despre cultură, despre îndrăzneală și generozitate, despre atașamentul față de politica partidului, despre necesitatea de a dăruia acțiunilor pionieresti un suport științific cît mai temeinic prin mijloacele psihologiei și pedagogiei.

Capital mi se pare — ne spunea profesora Maria Vasilescu, de la Liceul nr. 35 din Capitală — să înălțăm din acțiunile noastre educative orice manifestare de formalism. A educa înseamnă a reuși să faci să vibreze un ce anume profund în sufletul elevilor. Vorbînd în „Fragmente autobiografice” despre o iarnă petrecută pe malul Oltului, Octavian Goga amintește de o minunăție zi în care a simțit că există un trecut românesc „care vorbește prin poveștile lui” și că se află „în fața tîmbei de familie, a misterului de leagăn al acestui popor”. Abia atunci cînd prin abilitate și pricepere pedagogică reușe să-l fac pe elev să trăiască astfel de momente pot considera că o acțiune educativă a fost cu adevărat eficientă.

Cu astfel de idei, cu hotărîrea de a munci în acest chip pășesc profesorii în anul 1967.

O. BUZESCU

ACTUALITATEA

Principalele probleme ale liceelor de specialitate în dezbaterea

Consiliului învățămîntului profesional și tehnic

În zilele de 27 și 28 decembrie a.c. s-au desfășurat lucrările Consiliului învățămîntului profesional și tehnic, la care au participat membrii Consiliului, cadre didactice universitare, directorii liceelor de specialitate și numeroși invitați — reprezentanți ai direcțiilor de învățămînt din ministere, ai sfaturilor populare regionale, sefi ai secțiilor de învățămînt, specialiști din producție etc. Consiliul a dezbătut problemele esențiale legate de buna organizare și desfășurare a procesului de învățămînt în liceele de specialitate, precum și alte probleme actuale privind învățămîntul profesional și tehnic.

Deschizînd lucrările consiliului, prof. univ. Costin Nădejde, adjunct al ministrului învățămîntului, a arătat că principala scop al dezbaterilor îl constituie îmbunătățirea planurilor de învățămînt pentru liceele de specialitate, a planurilor tematice în baza cărora urmează să fie elaborate programele școlare pentru toate obiectele ce se vor studia în aceste licee, precum și a proiecte-

tului de regulament privind organizarea și funcționarea liceelor de specialitate. În continuare ing. St. Sebeșan, director general al Direcției generale pedagogice a învățămîntului profesional și tehnic, a făcut o amplă expunere cu privire la criteriile ce au stat la baza elaborării planurilor de învățămînt și a proiectelor de planuri tematice pentru cele 54 de specialități școlarizate în liceele de specialitate.

Lucrările Consiliului s-au desfășurat apoi în cadrul a zece secții, grupate în funcție de principalele sectoare pentru care liceele de specialitate pregătesc cadre. În secția au avut loc dezbateri fructuoase, formulîndu-se propuneri bazate pe condițiile concrete de activitate din școli, în lumina sarcinilor trasate de partid pentru pregătirea viitorilor specialiști cu calificare medie necesari economiei naționale. Propunerile au vizat diversificarea specialităților școlarizate, raportul între obiectele de cultură generală și cele de specialitate în cadrul planurilor de învățămînt, evitarea

paralelismelor la unele obiecte înrudite, succesivitatea predării noțiunilor la diferite obiecte, corelarea judicioasă între studiul teoretic și instruirea practică, modul de eșalonare și de coordonare a instruirii practice, înlăturarea supraîncărcării elevilor prin stabilirea unui buget de timp judicios etc. S-au făcut, de asemenea, numeroase propuneri privind conținutul și modul de desfășurare a examenului de bacalaureat în liceele de specialitate, pentru ca acesta să poată atesta atît pregătirea de cultură generală, cît și cea de specialitate.

Dezbaterea a continuat în ședința plenară a Consiliului, în cadrul căreia s-au prezentat concluziile desprinse în ședințele de lucru pe secții și s-au făcut aprecieri, sugestii și propuneri pe marginea conținutului proiectului de regulament al liceelor de specialitate. Valorificarea acestor propuneri va permite elaborarea unor documente care să asigure desfășurarea procesului de învățămînt în liceele de specialitate la nivelul cerințelor actuale.

Un colț al expoziției organizate de E.D.P. cu prilejul împlinirii a 15 ani de activitate

Editura didactică și pedagogică la 15 ani de activitate

Miercuri 28 decembrie a avut loc în Capitală o adunare festivă consacrată împlinirii a 15 ani de la înființarea Editurii didactice și pedagogice. Adunarea festivă, la care au participat numeroase cadre didactice, autori de manuale și alți colaboratori ai editurii, reprezentanți ai unor instituții de învățămînt, a fost deschisă de prof. univ. Miron Constantinescu, adjunct al ministrului învățămîntului.

O privire retrospectivă asupra activității desfășurate de editură relevă grija deosebită pe care o acordă partidul și statul nostru cărții școlare. Producția de pînă acum totalizează 7.750 de titluri, reprezentînd 114.000 coli de editură și valori nominale de 1.350.000.000 lei. Tirajul general din acești ani se ridică la 235.000.000 exemplare, ceea ce înseamnă mai mult de 13 exemplare de fiecare locuitor avîndu-se în vedere populația actuală a țării sau — ceea ce exprimă mai fidel realitatea — peste 50 de cărți de fiecare elev sau student.

Acumulat, în cei 15 ani de la înființarea ei, o bogată experiență, obținînd rezultate bune atît în ce privește conținutul manualelor pentru învățămîntul de toate gradele, cît și în privința prezentării artistice-grafice și execuției poligrafice. Valorificînd bogatele tradiții ale învățămîntului românesc, experiența școlii românești de astăzi și cele mai bune realizări ale învățămîntului mondial, editura urmărește să asigure fiecărui manual o cit mai mare eficiență didactică, un caracter cît mai accesibil și mai atractiv. Manualele școlare dau elevilor bogate cunoștințe științifice, le fac cunoscute marile realizări obținute în construirea socialismului, măreția trecutului de luptă și înaltele virtuți ale poporului român, frumusețile patriei. Ele se îmbunătățesc mereu, reliefind contribuția valoroasă a poporului nostru, a oamenilor noștri de știință și artă la cultura și civilizația universală.

Evocînd, în cuvîntul rostit la adunarea festivă, munca des-

fășurată în cei 15 ani de activitate, tov. Emil Bîldescu, directorul Editurii didactice și pedagogice, s-a referit la sarcinile care stau în fața lucrătorilor acesteia în anul 1967, an în care vor apărea 1.120 de titluri într-un tiraj de 37.500.000 exemplare — ceea ce echivalează cu aproape 1.400 vagoane de cărți și cu o valoare nominală de aproape un sfert de miliard. El a exprimat hotărîrea lucrătorilor editurii de a îndeplini cu înalt spirit de răspundere îndatoririle ce le revin pentru apariția la timp a manualelor școlare și pentru îmbunătățirea conținutului lor.

La adunarea festivă au luat cuvîntul dr. docent Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice și conf. univ. Eugen Bîldescu, director general în Ministerul Învățămîntului. Prof. univ. Miron Constantinescu, adjunct al ministrului învățămîntului, a dat citire unui mesaj prin care conducerea ministerului felicită pe lucrătorii editurii, urîndu-le noi succese în activitatea viitoare.

Festivitatea s-a încheiat cu un program artistic.

În laboratorul de chimie al Liceului nr. 1 din Petroșeni.

Am călătorit în viitor

Et da! Am călătorit în viitor.

Tocmai sosise acasă, încercat cu un maldăr de teze. Eram nerăbdător să le citesc, pentru că tratau „Principiul acțiunii și al reacțiunii” una dintre lecțiile mele preferate. O discuțiam cu elevii în amănunțime. Știam că o știu. Reușisem să-l pasionez pentru ea. Dându-le-o ca subiect la lucrarea scrisă de control căutam de fapt să surprind la unii dintre ei acea pornire mai deosebită care apare uneori ca preludiu al formării viitorilor fizicieni. Cățiva dintre elevii mei promiteau...

Așadar, tocmai sosise acasă. Vraful de caiete se afla în fața mea, pe birou. Când a sunat telefonul, deschisesem tocmai primul catar. Al lui Barcan. Speranța clasei? Mai ales speranța mea. Săle să raționeze... Am ridicat receptorul. Greșea! Era căutat Institutul de cercetări radioastronomice. Vocea de la celălalt capăt al firului și-a cerut scuze. Mi-am urmat firul gândului. Despre Barcan. Un proces de gândire specific unei anumite discipline este... A-

tunci a sunat telefonul a doua oară. De data asta, mă căuta pe mine.

— Cum?

— Bine, Cobor.

Cred că oricine ar fi procedat la fel. Vocea de la telefon se recomanda simplu: Viitorul. Cum să nu cobori când te cheamă Viitorul să-ți spună ce te așteaptă jos, la scara blocului în care locuiești! Am abandonat, ce e drept cu un oarecare regret, caietul lui Barcan, mi-am îmbrăcat paltonul, mi-am tras galoșii în picioare și am ieșit pe ușă. Jos, o mașină. O limuzină destul de nouă. Cum nu mă pricepeam la construcția mașinilor, nu am dat nici o atenție formei acesteia. Portiera s-a deschis, am luat loc, portiera s-a închis, am pornit. Șoferul părea atât de absorbit încât n-am îndrăznit să-l tulbur cu vreo întrebare.

Din viteza mașinii peisajul se schimbă într-o clipă de vreme de amiază. Un ceas savant stilizat pe frontonul uriaș al unei clădiri din material transparent (ulterior am aflat că era construită din apă solidă și plastică), orăta într-a-deu — orele două sprezece. Inocente și înconde, pietoni de toate vîrstele umblau sfînd pe loc, adică pe locurile lor fixe de pe nenumărate trotuare rulante. M-am simțit luat de braț. Pasămite, se știa că sint din altă parte. Am fost întrebare ce vreau să vizitez. Cu gândul la Barcan, rămas ca un ultim fir

de legătură cu lumea din care tocmai sosise, profesorul din mine m-a îndemnat să răspund: o școală. Insoțitorul meu benevol mi-a făcut un semn. L-am urmat. Am pătruns într-o clădire uriașă. Culoare. Săli. Se pare că erau săli de clasă: I, a II-a, a III-a, a VII-a și așa mai departe. Pășim spre pragul uneia dintre ele. Automat, ușa ne face loc. Înăuntru, nici o bancă. Doar niște minere teșind din pereți. Înainte de a mă mira, printr-o altă ușă intră un șir disciplinat de copii de vreo 12—13 ani. Fiecare se îndreaptă spre cite un minier. Profesorul care intrase o dată cu ei se îndreaptă spre un tablou din alt perete și apasă pe un buton. Observ o scurtă tresărire pe fețele elevilor, care apoi, abandonînd ciudatele minere, ies gâlgîtoși din clasă. Cum în timpul operației deasupra fiecărui minier clipește cite un bec albăstrui, am crezut că e vorba de vreun tratament tonifiant de electro-terapie.

— Nicidecum, mă lămurii însoțitorul meu. Au învățat un

să domolească rumoarea produsă la apariția mea... Întrebător, mi-am întors privirile către însoțitorul meu. Împerturbabil, acesta mă informă calm: — Aici se ține ora de dirigiență... Știi, există lucruri care nu se pot mecaniza sau automatiza... — ... și nici nu ar fi de dorit — am adăugat eu cu un zîmbet superior întipărit pe față, îndreptîndu-mă spre peronul pe care debarcașul de zece minute, urmează o recreație de 50... Așa se vede nu numai fizica, dar și matematica, științele naturale, limbile, istoria... Gînditor, m-am îndreptat spre țesere. Mai rămăsese doar o clasă în dreapta coridorului pe care îl străbăteam, cînd, dorinca de a mai vedea o dată cum se învață prin impulsuri de biocurenți, m-am oprit în prag. Ușa s-a deschis și... stupor! O clasă ca toate clasele din lume, o clasă ca aceea în care am învățat și eu cu ani în urmă și în care învăț și elevii mei: cu tablă, cu bănci, cu elevi, cărora profesorul de la catedră le făcu semn

— Nu fi-am spus eu că e profesorul de sport?!

D. TODERICIU

Directorul: Tovarășe administrator, privește ce daruri prețioase ne-a adus Moș Geriță. Dă-le număr de inventar și ai grijă, răspunzi nu cumva să iașă din magazie!

— Nu fi-am spus eu că e profesorul de sport?!

Visul unei nopți de iarnă

Vi s-a înfrumusețat vreodată să visezi că ai devenit elev de școală și dai examen la care toate întrebările sînt de incuetoare? Este unul dintre cele mai neplăcute vise, veșnic foarte apropiat al coșmarurilor. Curios este faptul că acest vis nu-l ocolește nici pe profesori, ba chiar, judecînd după unele studii neuropsihologice recente, la ei senzațiile sînt mai acute. Desigur, însuși faptul că somnul liniștit al profesorului Ene a fost tulburat de un asemenea vis constituie în sine un lucru destul de neplăcut. Desfășurarea visului însă n-a făcut decît să amplifice continuu senzațiile neplăcute. Mai întâi, profesorul Ene, devenit elev, a fost examinat de colegul său de istorie, pentru care simțea, o vagă, și doar în vis măturșită, antipatie. (În obișnuita viață școlară relațiile lor erau foarte cordale, în cadrul unui colectiv didactic strîns unit.) Așadar, față de profesorul Ene devenit elev, amicul „de istorie” a dat și el pe față antipatia pentru profesorul „Ene — pur și simplu” întrebîndu-l cu un suris sarcastic: — În ce an s-a încheiat pacea westfalică și care au fost prevederile ei? Nu încupe îndoielă că, trezindu-se, profesorul Ene ar fi strigat

să iașă cu eleganță din această capcană. Ar fi răspuns, de pildă, că mulți academicieni, savanți de renume într-un anumite domeniu științific, au măturșit sincer că nu ar mai fi în stare, fără o pregătire prealabilă specială, să se prezinte cu succes la un examen de bacalaureat. Sau ar fi repetat celebrul aforism spus de nu știu cine, potrivit căruia cultura generală înseamnă ce mai știe omul după ce a uitat totul. Mai mult ca sigur chiar că, trezindu-se, profesorul Ene ar fi ieșit din incuetoare prin contraatac: i-ar fi pus și el colegului de la istorie o „întrebare-incuetoare” din domeniul fizicii.

În vis însă stătea în poziția clasică a elevului surprins de o „întrebare-incuetoare”, pe capul plecat, cu obrajii în sfîcări, făcînd eforturi disperate și total inutile pentru a da de firul răspunsului... Mai neplăcut însă a fost ceea ce a urmat. Căci deodată, în vis, personalitatea profesorului Ene s-a dedublă. Și nu era o dedublare obișnuită de personalitate, ca la dr. Jekyll și mister Hyde, ci o chestiune mult mai înclădită, o dedublare la interval de o generație: el era și examinatorul și elevul. Senzația era deci de două ori mai ne-

plăcută, căci Ene examinatorul pune întrebări la care Ene elevul nu putea să răspundă. Dar asta însemna că nici Ene examinatorul nu știa răspunsul la întrebările pe care le pune. În sfîrșit, s-o lăsam bătă, că țese o înclăcită din care nu ne mai descurcăm nici pînă la Anul Nou 1968. Important este cum putea să pună profesorul Ene întrebări din domeniul fizicii la care el, ca profesor de fizică, nu știa răspunsul. Erau, probabil, „întrebări de incuetoare” de care în subconștientul său se temea că îi vor fi puse la examenul de grad (Ce-i drept e drept, se mai pun și la unele examene de grad asemenea întrebări).

Tocmai cînd se chinula mai cumplit, constatînd cu groază că nu poate răspunde nici la a treia întrebare, examinatorul și elevul s-au contopit din nou în persoana profesorului Ene și acesta s-a trezit cu fruntea acoperită de broboane reci... — Cum îți predați un material fără încheiere? — mi-a spus inchiștorial secretarul de redacție după ce a terminat de citit rîndurile de mai sus. — Bine, dar este un vis și visele așa se termină: brusc.

AL. CIUCA

Intregulul corp profesoral	Unui profesor de fizică	Unui profesor de muzică
Anul nou urarea-și spune: Elevii atotștiutori, Programele fără lacune, Manualele fără erori.	Ca unitate de măsură La clasă, anul viitor Să-ți dea impulsuri mai cu spor Și-un plus de pondere-n căldură	Nu-i paradox, orice s-ar spune: Elevii toți parcurg cîntînd Materia, iau note bune, Și nu-ți fac „mușcă” nicicînd
Unui profesor de matematică	Unui profesor de geografie	Unui profesor indulgent
Figuri asemenea să fie În clasă, doar la geometrie; De-i neastîmpăr, la măsuri Să n-ai asemenea figuri!	Noul an dorind să-l știe Din izbînză că-și face fief Îi urează să devie Profesor cu rețief.	Moș Geriță-o stîd deasă Ți-a adus, iar eu te rog: Nu uita s-o iei la clasă Cînd cerni note-n catalog
Unui profesor de chimie	Unui profesor sirguincios	Unui profesor sare critică „dulo
Anul nou ca-ntr-o problemă Să-ți aducă pe eles Doar reacții prinse-n temă Cu valențe de succes	Lecția ce-a reușit Este o casetă-n care Stă și-așteaptă, cu răbdare, Diploma de „emerit”	La lecția deschisă — abia De-a criticat cite ceva Asta e, pin-la evidență, Numai din înter... asistență

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Lucrările Sesiunii Marii Adunări Naționale

După încheierea discuției generale, proiectul de lege a fost discutat pe articole și supus în întregime votului secret al deputaților. Marea Adunare Națională a votat în unanimitate legea privind pensiile de asigurări sociale de stat și pensia suplimentară. Din însărcinarea Consiliului de Miniștri, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, a prezentat expunerea la proiectul de lege cu privire la alegerea deputaților în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare, după care deputatul Emil Bobu, președintele Comisiei administrative, a expus raportul acestei comisii și al celei juridice referitor la aceste proiecte de lege a fost expus de președintele comisiei, deputatul Traian Ionascu. A urmat discuția asupra proiectelor de lege. Trezindu-se la votul secret, prin buletin, Marea Adunare Națională a aprobat toate decretul cu putere de lege emise între sesiunile de către Consiliul de Stat.

La ultimul punct al ordinii de zi a fost aprobată modificarea în componența unor comisii permanente ale Marii Adunări Naționale, impuse de noi însărcinări primite de unii membri ai acestor comisii. Tovarășul Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, a roștit cuvîntul de încheiere a lucrărilor sesiunii.

Ritmuri înalte de dezvoltare

desăvîrșirii construcției socialiste în patria noastră. Imaginea României de azi, liberă și prosperă, confirmă încă o dată justetea politicii partidului nostru îndreptată totdeauna spre rezolvarea cerințelor vitale ale poporului, capacitatea sa de a îndruma și mobiliza cu succes energiile creatoare ale maselor și resursele materiale ale țării în direcția desăvîrșirii construcției socialiste. Aceasta se vedește cu claritate și în recentele lucrări ale Plenarei C.C. al P.C.R. și ale Sesiunii Marii Adunări Naționale, care au adoptat un vast program de dezvoltare în anul viitor a societății noastre, îmbrățișînd toate laturile vieții economice și sociale. Trăsătura esențială a documentelor adoptate relevă continuitatea liniei generale a politicii partidului nostru de creștere a forțelor de producție, de dezvoltare a bazei tehnico-materiale a socialismului. Producția industrială în anul 1967 va crește față de 1966 cu 11,3 la sută. Volumul producției industriale globale urmează să ajungă în anul 1967 la o valoare de 209,6 miliarde lei.

cu circa 2 miliarde mai mult decît prevederile inițiale din planul cincinal. Se vor dezvoltă considerabil producția de energie electrică, industria metalurgică, producția industrială de mașini, industria chimică; se va accelera ritmul în industria bunurilor de consum. În agricultură, planul pe 1967 prevede o producție globală cu 1,7 miliarde de lei mai mare decît limita superioară stabilită în planul cincinal pentru anul respectiv. Se alocă, în continuare, sume importante pentru dotarea agriculturii cu tractoare și mașini agricole, lucrări de hidroameliorări, dezvoltarea creșterii animalelor, credite pentru cooperativele agricole de producție și altele. Vastul program de sporire a capacităților în industrie, dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii și a celorlalte ramuri productive, programul construcțiilor de locuințe, acțiunile din domeniul social-cultural vor fi susținute printr-un volum de investiții din fondurile statului în sumă de 52 miliarde lei, cu aproape 17 la sută mai mare decît cel realizat în

1966 și aproximativ egal cu cel din cursul primului cincinal. Pentru finanțarea învățămîntului sînt prevăzute 7,5 miliarde de lei, destinate dezvoltării învățămîntului de cultură generală și profesională, calificării muncitorilor prin școli și pregătirii cadrelor cu studii medii de specialitate în meseriile legate nemijlocit de progresul tehnico-științific și dezvoltarea industriei și agriculturii.

În ansamblul dezvoltării economice și sociale a țării, o însemnată deosebită o au preocupările actuale ale partidului și guvernului pentru perfecționarea conducerii și planificării economiei în vederea creșterii eficienței întregii activități economice, măsurile cu

caracter social menite să ducă la creșterea natalității, la întărirea familiei socialiste și dezvoltarea tineretului generațiilor, modificarea radicală a sistemului de acordare a pensiilor și îmbunătățirea asistenței sanitare. Se pregătesc, de asemenea, măsuri pentru îmbunătățirea și perfecționarea învățămîntului de toate gradele. Însușește de un fierbinte patriotism, muncind cu hărnicie și pricepere ce-l caracterizează, poporul român pășește în noal an — cel de al doilea an al cincinalului — cu hotărîrea de a da viață sarelui vîltor, făurindu-și, sub conducerea Partidului Comunist Român, o viață de bunăstare, civilizație și cultură.

În pas cu țara

noștrile necesare omului modern se găsesc nu numai în cărți, în muzee, în edificiile ce păstrează fresce, sculpturi, arme, monede și obiecte aparținînd trecutului ci și în laboratoare, în uzine, în institutele de proiectare, pe șantiere, pe ogoare. De la un an la altul, legăm vîrșile unui vast program de edificare a țării. Adăugăm noi obiective la ansamblul industriei și măsurăm eficiența acestora pe distanțele de decenii. Pasul pe care îl facem azi de la un an rădăcină, primul an al cincinalului, la un an și mai rădăcină, al doilea an al cincinalului, este pentru noi un motiv de reflecție optimiste, un îndemn la perfecționarea continuă a operei de fermare a omului nou, a factorului care va decide, în ultimă instanță, fața realității de mîine. El trebuie făcut pe măsura epocii în care trăim — dinamic, creator, vrăjit de forța noului, stăpînit de pastunele prefacerilor înnoitoare, lucid și tenace, gata să absoarbă întreaga experiență a trecutului, bizîndu-se în întreprinderile sale pe un calcul riguros, dar și pe o fantazie înaripată, căci epoca noastră, epoca zborurilor spațiale cere o minte elastică și capabilă de previziuni. Pentru formarea acestui om dascălul nostru muncește cu hărnicie, cu devotație, cu pricepere, însușește de dorința de a da patriei generații însetate de fapte mari. Cu acest simțămînt pășesc oamnișii scoliți pragul noului an, convinși că pășesc într-un viitor care va căpîta o rezonanță și o amploare fără precedent.